

Nepodpisani se dopiše ne tiskaju. Pripisana se gisma, oglašivač, tiskaju po običnom cjeniku, ili po dogovoru. Isto tako je sa prišt. Novci se šalju poštom kao uplatnicom (asajno postale) na administraciju "Naše Sloge". Ime, prezime i najbližu poštu valja točno označiti.

Komu list ne dodje na vrijeme, neka to javi odpravničaru u otvorenu pisanju, za koje se ne plaća poštarine, ako se izvane napise: "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a zasloga sve pokvari."

Izlazi svakog četvrtka na cielelom arku, osim 2. februara, 6. aprila, 11. maja, 1. junija, 29. junija, 2. nov. i 28. dec. Neiskani dopisi se nevrataju.

Nebiljegovani listovi se neprimaju. Predplata s poštarinom stoji 5 for., za seljake 2 for. na godinu. Razmjerno for. 2 1/2 i 1 za pol godine. Izvan carevine više poštarina.

Na malo jedan broj 5 nč. Uredništvo nalazi se u ulici Farneto broj 14.

Odgovorni urednik i izdavač: Mare Mandić.

Tiskara konsorcija lista "Edinost" ulica Carintia 14.

Poslije odročenja.

Već kakvu godinu i pol bilo je stanje u carevinskom vieću takovo, da se u njem nije moglo ništa raditi. Ministar predsjednik grof Baden i bio je izdao razne naredbe, kojimi je bar u nekih stvarih zadovoljio pravu i zakonit, navlastito obzirom na česki narod. To bilo je dosta, da su se proti njemu digli razni Nemci, koji bi htjeli pravo i zakon samo za se, a koji neprušte prava ni zakona slavenskim narodom. Po raznih skupštinah i u parlamentu digli su proti njemu ciele pakao. Kad njim se je još i ulica pridružila, kad su se proti njemu digle hrpe pučanstva bečkoga, naluckane od raznih njemačkih kolovodja, Badeni je pao. Usljed toga dogodjaja mogao je svatko razuman suditi, da se mir i red tako brzo uzpostaviti neće. Oni, koji su proti njemu radili, i radi kojih morao je odstupiti, mislili su si, da se proti njihovoj volji nesmije ništa poduzeti, da se mora raditi kako oni hoće, i kako oni zahtijevaju. Bilo s liepa, bilo s grda, njihova mora valjati — tako su oni računali.

Badeni-a zamjenio je Gautesch kao ministar-predsjednik. On je ponekle ublažio njeko Badenijevu naredbu, al s tim nije nit Niemca zadovoljio, a odbio je poneke Slavene. On se nije ufao nit sazavati parlamenta, znajući, da u njem nebi imao ni iz daleka većine zastupnika bilo koje boje. «Zimski» ministar predsjednik išao je, a nastupio mjesto njega kao ministar predsjednik grof Thun.

Niemec bio je počudan, jer je kao namjestnik u Pragu postupio strogo proti Mladočehom. Mladočehi je nekako za se preodio. Na valjanu je već eto skoro godinu dana, al stanja u parlamentu nije odlučio. Kad je u proljetu lanske godine uvidio, da parlament nemože raditi, dao ga je zaključiti. Mislio se je, da će tad štogod odlučnijega poduzeti. Prošlo je ljeto, a on nije poduzeo ništa. Reč bi pod uplivom Madjara savzao je car. vieće prošlog mjeseca sept. Obćenito se je držalo, da se to učinio samo za to, da se uzmogne još jednom pokazati, da carevinsko vieće nije kadro raditi. Svatko je mislio, da će trajati tjedan, dva, pak biti omet zatvoreno ili čak i razpušteno. Niemci su prekrizili taj račun. Mjesto bučne opozicije i obstrukcije nastala je mira i tih, al opet takova, da se nije moglo ništa raditi. Vuklo se je od konca septembra do božićnih blagdana, a da se u carevinskom vieću nije moglo ništa raditi. Došlo je jener, i eto i opet je savzao carevinsko vieće za 17-toga mjeseca. Stanje se ni sad nije promjenilo. Niemci svih struja, osim katoličkih, oponirali su i obstruirali tako, da se i opet nije moglo ništa raditi. U dopisih iz Beča, navlastito u

posljednjem broju priobćenih, mi smo u kratko oertali posljednja sjednice carevinskoga vieća. Konačno su svažile. Ovlašten po Njegovom Veličanstvu grof Thun je dne 1. februara javio, da je carevinsko vieće odročeno. Svatko je to očekivao, a ipak se je mnogim pričunjalo, da se je to naglo učinilo.

Nastaje pitanje: do kad je odročeno, i što i kako će se u vrijeme odročena raditi? Čulo se je, da će bit odročeno «na dulje vremena, al ne na predugo vrijeme». To bi se moglo bar tako uzeti, da se carevinsko vieće nikako prije jeseni sastati neće. Što i kako će se raditi u to doba, nitko ne zna stalno, pa valjda ni sam ministar-predsjednik.

Još prije odročena, pak neposredno poslije odročena, viećali su svi klubovi carevinskoga vieća i njihove parlamentarne komisije. Viećala je i parlamentarna komisija desnice, i njezin izvršujući odbor. Viećala je i ona i ovaj, i suni i zajedno sa gosp. ministrom predsjednikom grofom Thunom.

Viećalo se je mre ture, al koliko se je moglo saznati, neima javnosti ni stalnosti. Sama okolnost, da je ministar-predsjednik dolazio u parlamentarnu komisiju i eksekutivni odbor desnice, dokazom je, da on hoće desnicu, odnosno, da treba desnicu za svaki slučaj. Po onom, što se glasa, on je opetovano i izjavio, da želi ići sporazumno s desnicom i po njezinih načelih vladati, ništa proti njoj učiniti, i u obće ništa znamenitijega bez sporazumka s njom poduzeti. On želi biti cieleo vrijeme s predstavnicima njezinimi u doticaju.

Na što odlučna, reč bi, da se ni sad nije odlučio. On još nije izgubio nade, da bi se poglavito Niemci i Česi medju sobom nagodili. Misli, da bi se štogod moglo učiniti u tom obziru i u saborih, koje sad već sazivlje. Na pameti mu je ona, da vrijeme lieči razne boli, pak da bi moglo izliečiti i parlamentarnu bolest.

Medju tim će dakako vladati pomoćni § 14. temelj. držav. zakona, po kojem može vlada sama, ako to neučini parlament, pobrinuti se za državne potrebe.

Takova potreba je: u prvom redu krv i novac naroda: pobiranje u vojku i pobiranje poreza, te namirivanje onoga, što država nužno treba. Novačenje će slediti na temelju rečenoga paragrafa; a isto tako produjiti će se na temelju toga paragrafa proracun za godinu 1899. Za sad već valja proracun do konca marča, a sad će se stalno produljiti do konca tekuće godine.

Za nagodbu s Ugarskom i Hrvatskom nije sad site, jer je ona produljena do konca tekuće godine.

Dakle mjesto parlamenta vladu § 14. Na temelju toga paragrafa ima vlada na sve strane slobodnije ruke. Geslo gospodina ministra predsjed-

nika grofa Thuna jest pravodnost. parlamenta, može mnogo lakše i mnogo više učiniti prema tomu svomu geslu, nego li s parlamentom. Hoće li i koliko, viditi ćemo.

Nezdravi odošaji u javnih skladištih u Trstu.

Interpelacija

zastupnika Spinjčića, Coronini-a i drugova na njegovu preuzvišenost gosp. ministra trgovine u carevinskom vieću dne 27. janara 1899.

C. kr. vladi biti će poznato, da su u c. kr. skladištih tržanskih, u prometnoj službi, u magazinih postavljeno kano c. kr. činovnici takove osobe, kojih politički nazori neodgovaraju ništa onim c. kr. činovnicima, te koji u svojem neprijatelstvu proti Slavnom idu tako daleko, da ne samo što neće da vide nijednoga Slavna na mjestu magazinera ili načelnika radnika, već čine zaprieke dapače i tada, kad bi imao biti koji Slaven primljen za radnika, te upotrebljavaju Slavene — ako su ih već morali na radnju uzeti — za najteže radnje, da ih drže daleko, osobito od pisarna, ič uplivaju na nje, te ih teroriziraju kod izbora, a brane im čak i govoriti slovenski medju sobom, te ih kazne ako se politično svojim jezikom. C. kr. vladi biti će valjda poznato, da bijahu dvojica slovenskih radnika i jedan Furlan u novije doba sa radnje u plinarni odpravljeni, što su istinu izkazali u nekoj pravdi radi uvriede cesarske kuće, zatim primljeni od nadkontrolora carinara, a konačno odpravljeni odatle takodjer od predstajnika službe u skladištih. C. kr. vladi biti će valjda takodjer poznato, da imade u viših stalnih razredih radnika i nešto tudjinaca.

Ovih dana doniele su novine vijesti, polng kojih se u c. kr. skladištih događaju veliko prepore na šteto c. kr. carara. Brojevi u izkazih u ukraenoj i izkreanoj robi, za koju dobivaju radnici odstetu od 1 1/2 nč. za svakih 100 for., da bijahu padiele lani dogovorno sa blagajnikom i sa nadzornici, koji nadziru težanje robe. Iz brojke 1 da se učini 4, iz 3 puko 8, i to tako, da su se učinili 4, učini 400.000 kgr., da uračunava blagajnik na mjesto 15 for. na račun odstete radnikom u izdatih, te vuče iz blagajne 60 for., od kojih daje radnikom for. 15, a ostalih for. 45 razdieli medju sebe i nadzornike.

Buduć dodje pako na tezuju kroz dan i na milijuno kilograma, te se taj radi o velikoj prevari na šteto c. kr. carara, i pošto bi se na taj način mogla dokazati irentabiliteta c. kr. skladišta, te pošto se opisanih odošaja nebi imalo trpiti u državnom zavodu niti jedan dan, stavljaju podpisani na njegovu preuzvišenost gospodina ministra trgovine upit:

Je-li voljna njegova preuzvišenost:

1. učiniti kano na uvodu ovoga upita opisanom strančarskomu postupanju, osobito glede radnika u javnih tržanskih skladištih?
2. Glede slejarskoga i državnu zakladu ostetujućega postupanja činovnika u istih c. kr. skladištih povesti istragu, te krivec podvrći primjerenoj kazni?

U Beču, 27. janara 1899.

Jezič kod sudova u Trstu.

Interpelacija

zastupnika Spinjčića i drugova na njegovu preuzv. gosp. ministra pravosuđa. Od ces. kr. prizivnog suda u Trstu primila je Podgradska posojilnica u hranilnice slededu odluku:

I. r. Tribunale Comm.

Pervenuto 4/I. 1899. 2. Esemplar atti Allegati — Rubriche.

(Zatim sledi na prvom mjestu u njemačkom, a na drugom u slovenskom jeziku odluka vrhovnog sudišta. Ta odluka glasi u «uzornoj» slovensčini.)

C. kr. vrhovno sudišće o prošnji Podgradske posojilnice u hranilnice, registrovane zadruge za neomejenim poroštvom, za izbris jednoga starošinskoga člana i za vjui novo zvoljenoga, vjeled presojnoga utoka rečene zadruge proti sklepu c. kr. višega deželnoga i u točnoga sudišća tržanskoga od 15. kimovca 1898. leta posl. št. R. 314/1 1898., kolikor s istim promjenjuvanjem sklepu c. kr. trgovinskoga i pomorskoga sudišća tržanskoga od 2. kimovca točnejše od 14. rožnika 1898. leta, Firm. 821/Cons. I: 134/4 in ukazovanjem rečenemu trgovinskomu i pomorskemu sudišću, naj izvrši zaproseni izbris i vpiš, njemu ni tdi ukazalo, naj povrne utočne troške, — svojim rešenjem dne 23. listopada bežečega leta, št. 15.502, je tako le ukrenilo: (Njemački) Konsorciju »Podgradska posojilnica u hranilnici, registrovana zadruge za neomejenim poroštvom: (Na prvom mjestu njemački na drugom slovenski):

Ukazano je c. kr. višemu dež. in utočnemu sudišću, naj dodatkom in popolnjenjem svojega sklepa od 15. kimovca 1898. leta, posl. št. R. 314/1 1898., odloči tudi o zahtevu povraćila utočnih troškov in to stranki prijavi, koj istim svojim sklepom na utok Podgradske posojilnice u hranilnici ni bilo niti razrešilo o zahtevanju utokom stavljenem: naj ugotovi troške rečenoga utoka in ukaze prvemu sudišću, da jih povrne.

Kolikor pa se tieče pritoževanj v nazočem presojnem utoku izraženih, da je bil namreč sklep utočnoga sudišća od 15. kimovca 1898. leta posl. št. R. 314/1 1898., sastavljen tudi talijanskim jezikom, da sta naslov in izvršetak samo talijanska in da uredni pečati nimaju tudi slovenskega odliška, vsa ta pritoževanja se tiečejo le vprašanju upravne čedi, glede kojih sploh kaj narejevati vrhovno sudišće ni pristojno.

(Njemački): *Oh c. kr. prizivnoga suda u Trstu, 29. decembra 1898.* (Talijansko-njemački pečat.) Dr. Kindinger, m. p.

Ista »Podgradska posojilnica u hranilnici« primila je od c. kr. kotarskoga suda u Trstu u civilnih poslovih notu od dne 21. janara 1899. A IX 90—98/17, sastavljenju na slovenski podnesak u njemnečkom jeziku sa nudnečkom »U Trstu dne 21. Gennaja 1899«, a naslovljenju »Slavna Podgradska Posojilnica u Hranilnici Castelnuovo«. Na odnosnoj uzvratnoj prijavnici stoji pisano »Podgradska Posojilnica Castelnuovo«.

Pošto su odluke u jezikovnom pogledu, kao što je navedeno od rieči do rieči, prava poruga;

pošto se dieionice istimi, a posve uotom c. kr. kotarskoga suda u Trstu u civilnih poslovih, državnimi temeljnimi zakonit Slovencev zajamčena prava knji;

pošto se ima kvarenje imena u toj noti smatreti jedino porugom na odnosu slovensku stranku;

uslobndnjaju se podpisani upraviti njegovu preuzvišenosti gosp. ministru pravosuđu slededi upit:

»Je-li njegova preuzvišenost voljna stati na put protuzakonitom i nedostojnom postupanju, kao što to proizlazi iz dvaju navedenih slučajeva?«

Beč, 31. janara 1899.

Spinjčić, dr. Klaič, Zoro, dr. Farjančić, dr. Gregorčić, Bulat, Šupuk, Žičkar, Biankini, Perić, Pošve, dr. Zitič, Vuković, Berks, Coronini, Kušar, Robić, Wilhelm Pfeifer, Einspieler, Vencajz.

Tada se je primalo samo službene brojeve i jedino u njemačkom jeziku.

Imenovanje. Ravnatelj državne gimnazije u Puli g. Stitz imenovan je ravnateljem državne gimnazije „Maksimilijan“ u Beču.

Glavna skupština »Lavora« u Opatici. Pjevačko i tamburaško društvo »Lavora« održat će svoju glavnu godišnju skupštinu dne 22. veljače 1899. u 6 sati poslije podne u prostorjama čitaonice »Zora« sa sljedećim dnevnim redom:

1. Otvorenje skupštine po predsjedniku. 2. Čitanje zapisnika zadnje glavne skupštine. 3. Izvješće tajnika. 4. Izvješće blagajnika. 5. Izvješće arhivarice. 6. Upišivanje novih članova. 7. Izbor odbora za god. 1899. 8. Možebitni predlozi.

Podpisani odbor pozivlje ovime na ovu skupštinu ne samo gosp. društvene članove već i svu gosp. prijatelje narodne glase i pjevanja, u svrhu, da obodre mlade naše tamburaše i pjevače i da u čim većem broju pristupe društvu kao utemeljitelji ili podpirajući člani i tako podupru društvo, koje zbija treba podpore i kojemu je svrha najplemenitija, naime uzdržati crkveno pjevanje, širiti hrvatsku glazbu i pjesmu, te u dobrotvorne svrhe pripodijavati koncerte i zabave. **Odbor.**

Blatno rublje bivšega namjestnika viteza — a sada baruna Rinaldini — za nesretne vladavine toga ljutoga protivnika našega naroda izlazili su ovdje talijanski listovi »Il Mattino« i »La Sera« koji su se točili na vladinomu koritu i koje smo mi obično krtili »jaslar«. Ti listovi zastupali su političke nazore Rinaldini-a, a oni su uzivali vladinu podporu. Nu reć bi, da te podpore nebišao dosta, jer su listovi ti prestali izlaziti koncem prošle godine. Izdavatelji tih listova i vlastnik tiskare tužda sada vladu radi 57.000 for. koje da imadu dobiti od nje kao podporu, i koju njim je valjda vitez — barun Rinaldini obećao. U taj nečisti posu upleten je i jedan činovnik c. k. namjestništva, ljubimac g. viteza-baruna.

Baška koncem janara 1899. (Svašta po nešto.) Nastajudeg febrara biti će 25 godina, da je ustrojena ovdješnja čitaonica. Cvala je, naprotivo, dok smo se borili za občinu. Čim je prestala burba, dočičeno, odakle je nestalo pogibelje za hrvatsvo obćine, naša je čitaonica stala malo po malo padati i hodati rakovim putem, te je jur bila na rubu propasti i bila bi propala, da se nisu minulog septembra zauzeli vidjeniji rodoljubi, da ju spase. Proslava 25-godišnjice odgadena je na septembar, kad bivaju navadno kod kuće svi naši trgovci i učitelji, kojima nek je međjutim preporučeno, da to naše najstarije društvo podupiraju i — što je važnije — kad su kod kuće također pohudaju, jer bez toga neima života nijedno društvo.

Postemestrom u Baški bio je imenovan bivši tajnik dubašinskog Jušta. U natječaju bio je i jedan domaći čovjek. Po slovu natječajnog oglasa imao je bio imati prednost pred svakim, jer je posjedovao sve zahtjevane uvjete. Nije imao još izpit usposobljenja, ali toga natječajni oglas nije ni zahtjevao, već samo obećavao, da će u stanovitom roku položiti propisane izpite. Ipak se je domaćeg čovjeka nismo, a imenovalo... florentinca. To je s toga, što se je nekomu iz Krka htjelo imati u Baški svojeg... čovjeka. Doznanje bo iz najpoznatijeg vrela, da je »netko« opisao florentinca najčistije, a valjda je naveo i njegovo uzorno gospodarstvo i neaktakutu oćevinu. Glasa se nadalje, da je ravnateljstvo pošta povisilo imenovanomu postemestru godišnju proviziju za vodjenje dnevne kariole izmed Baške i Krka od f. 900 na 1500, dapače nekogi tvrde na 2000 for. Nebi li zar Ungaro-Croata mogla za te dve hiljade forinti prodati svakičijemu prugu iz Krka do Baške? Od kolike bi to bilo koristi, iztaklo se u više molbenica, a društvo pak pogotovo nebi štetovalo. Naši rodjaci na Kieci mogli bi o tom povesti rič na ravnateljstvu Ungaro-Croate, pa kad bi ono bilo voljno prodati oni prugu uz subvenciju od 2000 for., imala bi se obćina u tom smislu obratiti odmah obrazloženom predstavlkom na ministarstvo za trgovinu, i nerijetkoma da nebi uspjela.

Ne zato, što bi se tudjemu lak radovale; nego da iztaknemo kako pravda božija nije mrtva rič, navadjamo napredno sljedeće činjenice. Od onih, koji su se najčešće zauzimali, da bude naš nećeljik B. Pajalić oćudjen, što je bio pridržao nekoliko sati u uredu zloglasnog kortesa: — jedan je jur radi prevare osuđen i čini u zatvoru; drugomu će radi prevare suditi porota u Gorici, dočim je treći istaklo radi prevare jur prijavljen sudu. Značajno je pak kod svega toga, da protivjednomu od trojice nije podučena tužba sa strane Bašćana, već sa strane

njihovih vanjskih političkih jednomišljenika. Velik li si Bože naš!

Za daljni popravak obale u našoj luci jur je visoka pomorska vlada održavala dražbu, te će radnju čim uskoro započeti. A što radi visoka primorska vlada sa popravkom naše crkvo i zvonika? Prošnjaci i traži nebi li joj siromasičiji pomogao tko platiti četvrtinu potroška, koji ju zapada. Bez komentata!

Drzovita laž. Iz Lindara (obćina Pazin) pišu nam 15. t. mj. Glasilo tršćanskih židova doniolo je odavle bezobrazno laž, koju valja da tomu nitkovu natrag u grlo zatučemo. Piše naime, da je poznati »Mate« (vitez!?) B) čuštino prigodno zadnje naše zabave čestitoga blagajnika obćine Pazin g. Josipa Maudića i ovaj da je tu čuštino mirne duše primio. Evo što je na svemu tomu istine. Glasoviti »Mate« hotio je nepozvan na našu zabavu a g. Mandić turio ga po stubama iz kuće na polje. Naš junak »Mate« udario je zbilja g. Maudićankom, nu ovaj neostade mu dužan već mu vratio posudu sa interesom. Povrh toga sročili su nekogi priatni, iz »toga na sirotu« »Mate« te kad ga je g. Mandić ostavio, izemali ga kako je zaslužio. Jadni »Mate« sjećati će se zaista one večeri dugo, jer je pošteno dobio svo ono, što je tražio. Drugi put prije nego stupi nepozvan u tuđu kuću, neka si dozove u pamet našu poslovicu, da je nepozvanomu gostu mjesto iz vratiti.

Iz Zrenja pišu nam 14. t. mj. Drževni sudredniče ono našo zlatno »svoj k svomcu«, što ju vaza i Vi proporučate, javljamo putem dišne »Naše Sloge« našomu puku u ovaj i u susjednih obćinah, da je otvorio naš vriedni rodoljub Anto Rumen u ovdješnjem selu Cabrajcia vlastitu tkačiju i da preuzimlje bilo koje vrsti djelo. Toga zanata imadu kod nas malo ljudi, pa ga vrše krajši ili Talijani, koje naš puk svojim noveem podpomaže, a to nebi imalo više biti, je imademo svoga čovjeka, čestitoga tkalca i iskrenoga rodoljuba. Pomozimo njega, jer je naš dušom i čjelom.

Volika nesreća. Prijatelj našega lista iz Kaldira (obćina Motovun) piše nam o sljedećem nesretnom dogodjaju: Dne 24. janara pošao je rano od kuće Matko Flego pok. Antunu iz kaldirskih Lnzki k sv. Bartolu, da popravi jednu vrganj. Čitav dan bijaše izvanredno veselo. Na večer u 9. i pol sati vraćao se kući. Na putu pao je u jedan potocih sa svim orudjem raniv se tako teško, da je ondje ostao ležati do drugoga dana. Neka žena našla ga je na istom mjestu, gdje je vapio držeći ruku izpod glave dočim je voda po njemu tekla. Na vapaj žene došlo je ljudi to za prieneće u jednu kuću, kamo je kasnije došao i liečnik pak sv. oćeni. Okolo 3. sata popodne preminu jedanik ostaviv mladu udovu i jedno diete. Za njim žali rodjina i znanci, jer bijaše dobar sren, poštenjak od peto do glave i čestit naš rodoljub. Počivao u miru!

C. kr. kot. školsko vjeće u Lošinj. Sjednica od 7 članova, 2 oćetana. Dne 11. siječnja o. g. bila je prva sjednica ovoga vjeća za god. 1899. Mulko je dugo prošlo od zadnje sjednice do ove, jer od 28. rujna 1898. nije bilo sjednice do 11. siječnja 1899. Valjda stanovita hermenentika ovako tumači onaj š, koji održavaju, da se sjednice imadu redovito držati barem jedan put na mjesec.

Pročituvši zapisnik prednjaše sjednice, prije nego se prešlo na dnevni red, jedan se član sjeća toplim riječima jubileja Nj. Velikanstva. — Bijaše priobčen odpis c. kr. zemaljskoga školskoga vjeća, kojim daje na znanje odluku vis. c. kr. ministarstva, da ima nadzorik za talijanske škole nadzirati učenje talijanskih jezika u hrv. školah; tako isto nadzornik za hrvatske škole učenje hrvats. jezika i u talijan. školah. — Bijaše priobčen jedan odpis istoga vjeća glede nećiteljskoga stana u Martinećici. — Isto glede školske zgrade na Sisku. — Prima se nu znanje izvješće ravnateljstva pučke učione u Dobrinju o zakasnijem otvoru one škole. — Prima se nu znanje izvješća kotarskih nadzornika o kotarskih učiteljskih skupšćinah, nedavno održanih, te se podupiru nekoje prihvaćene rezolucije. — Podupiru se jednoglasno molbe učitelja S. Z., L. M., J. M., da budu promaknuti u viši plaćeni razred. — Podupiru se i preporučuju jednoglasno molbe učitelja M. R., G. B., B. F., L. P., M. D., za doznacjenje petgodišnjih doplataka. — Prima se na znanje izvješće školskoga vjeća u Velou Lošinj o popravcih učinjenih na školskoj zgradi. — Odpis zemaljskoga školskoga vjeća o razdijeljenju školskih praznika u Velou Lošinj. — Prima se prošnja školskoga ravnateljstva u Osoru glede učiteljeva za ručena radnje. — Podupire se molba nekogih učitelja za predtjan plaće. — Podupire se predlog ravnateljstva obiju škola u Cresu,

da bude namješten posebni vjeroučitelj, obavješćujući istodobno prek. bisk. ordinarijat u Krku. — Odpis zem. šk. vjeća, kojim se javlja, da će u ženskih školah u Malom Lošinj u Cresu uvesti poludnevnu obuku, ako obćine ne providu za školske zgrade. — Odpis istoga vjeća, kojim se ženska učionu u Cresu podiže na četverorazradnu. — Snop molbenica za oprost od škole, većinom iz Cresa i iz Baške, od kojih se nekoje primaju, a nekoje ne, prema predlogu gospođe izvjestitelja. — Ad eventualia predlaže jedan član, da e. kr. kot. školsko vjeće priobči ravnateljstvu svake škole napose oglaš natječaja, jer okružnice dolaze prekasno. Isti predlaže, da bi se oglašni tisakli i u kojoj novini hrvatskoj u pokrajini. — Predlaže, da bi se umolilo visoko zem. škola. vjeće, da bi već jednom dokončalo pitanje o otvorenju nekogih škola na otoku Krku, od kojih se već sa nekojima razvlači od god. 1890. — Iznasa poteškoće, na koje nailaze učitelji, kad im radi bolesti valja pitati dulji dopust, jer bi morali poći kotarskomu liečniku, da ih pregleda, što je obično nemoguće. Predlaže, da se tomu doskoči. — Jedan član iznasa slučaj, koji se je dugodugo nedavno, da je učitelj pred dječom pozvao na red vjeroučitelja, jer je ovaj dopustio, da djeca u školi mole Boga na jezik materinskome, a to učitelju nije bilo drago. Moli, da se providi, da se već to nebi dogodilo, jer učitelj ne ima prava, da se pača u posao vjeroučitelja. Predsjednik diže sjednicu.

Matica Hrvatska razpisuje za tek. godinu na broju četiri književna natječaja, pak da potakne naš književni svet na što mnogobrojnije učestvovanje kod ovih književnih natječaja, razpisuje iz zaklada: Veher-Tkalčevićeva i Dušana Kotura dvostruku nagradu, tako, da će pisao za nagrađeni rukopis primati osim zakladne nagrade, — kojom prema izričitim ustanovama zakladnice »Matica« već biva vlastnikom nagrađene rukopisa i dužna ga je štampati — još i obćini honorar po tiskanom arku iz »Matićinih« redovitih dohodaka. Bilo i od ovog »Matićinog« nastojanja što veće koristi hrvatskoj knjiži!

Iz Pule pišu nam 12. t. mj. Čitali ste valjda u talijanskim novinah kako su naši »Legasi« priredili dne 4. t. mj. u ovdješnjem kazalištu ples na korist toga pogibeljnog nam društva. O samom plesu neću da gubim rič, jer bi to malo za namalo Vaše oćenjeno štitalje, ali nešto drugo leži mi na sreću.

Naše gradsko zastupstvo pomnožilo je nedavno broj javnih redara, koji nebi snjeli pripadati niječiji političkoj stranci, već jedino služiti javnosti, paziti na red i mir u gradu. Njih plaća čitava obćina, dakle Slaveni, Niemoi i Talijani, pak bi morali biti jednako na uslugu i službu svim trim narodnostim. Ali tomu nije tako.

Kako spomenuh na uvodu imahu je zlosrotna »Legs« rečenoga dana svoj ples i u tom plesu paradirali su naši obćinski redari kao da se taj radi o kakvoj javnoj svečanosti. Čudno nam se čini, kako je mogla gradaska uprava dozvoliti, da obćinski redari dođu na takav ples u podpunju paradi, dočim dolaze na druge javne zabave u obćinom odielu. Odatle se vidi, da gradaska uprava smatra obćinske redare kao poslušnike talijanske stranke, nipošto jako kao čuvare javnoga reda i mira. Nu, odatle sledi još nešto, ono naime, što smo mi više puta naglasili, da bi morala država uzeti u svoje ruke redarstvo u ovom gradu i tada se zaista nebi događalo toliko krađa i inih zlodjela kao što se to baš u zadnje doba ovdje događa.

Tko želi dakle, da javni redari budu samo čuvari mira i reda u gradu Puli, taj mora biti i zato, da se sadašnje redarstvo podržavi.

Iz Opattje pišu nam 13. t. mj. U posljednjem broju »Naše Sloge« iztakli smo među ostalim jednu vrlo neugodan pojav, biva, što se već od nekoliko vremena imo puzivlju u naša društva i zabave nekogi od najzagriženijih Talijana. Mi smo takav postupak osuđili najstrožije, jer se njim upravo povjerljivo naša čast i naš hrvatski ponos. Punim smo se pravom mogli nadati, da će oni, koji kod ushih zabava vedne i oblače, nupoklon uvidjeti neumjestnost takvog postupka, i učiniti sve moguće, da se u buduću ukloni sve, što bi moglo, da nas na tako vriedja i dira u najosjetljivije strane hrvatskog našeg srea. — Kad al eto — naše se nade izmulovala — naš glas ostao glas vapijudega u pustini. Na naše veliko sneljivanje — a da kažemo pravu rič, s gražanjem smo i s ogavnosću morali da prigodno posljednjeg plesa naših podružnica Sv. Cirila i Metoda za Istru — gledamo u našem kolu opet nekoje predstavniki onoga naređa, koga mi pnim pravom smatramo za našega najljudega i

najsurovijega dušmana, tlačitelja i gnječitelja svih nas u Istri.

Da se razumimo! Daleko je od nas misao, da bi mi ciljali na oćebe — — — nu dužnost nas veže, da ne prešutimo žalostni takav pogled. Jer koji njihovo prijateljstvo, toli i blizina njihova, nama mogu da budu samo od štete. Iste ob misaonui i umnu rodoljubu ne treba to tek dokazivati. Jaz, što ga talijanski kolovodje probiše izmedju svoga naroda i našega, mi ne možemo ni nesamijemo da ga zatrpavamo ako ne želimo, da se sav nas rad oko narodnog boljka ne izrodi u puki štetni oportunizam koji je otac pogubnomu indiferentizmu. O žalostnim posljednicama, što ih oportunizam, radnja, možemo se lasno osvjedočiti, bacimo li samo jedan pogled na jadni i lukavni položaj riečkih Hrvata. I tamo su se naši rado vratili s iređenom, pa eto kao ih dovela. I drugdje, u najskoli u Dalmaciji mogli bismo naći traga žalostnim takovim pojavima, nu da ne duljimo oćetovati nam je, da mi nećemo dopustiti, da se pod ikakvom i ikojom krivkom ta zaraza i u nas uvuče. Sa svim našim silama radit ćemo na čistoj narodnoj poliozi, visoko dižući onu zastavu, što ju među nama prvi podigao naš dični Ivan Fiamin i njegovi velevriedni drugovi. Njihove ćemo tradicije nastavljati i mi ujedno s njima; i naša ćemo vrata zatvarati onima, koji nam čak otimlju i pravo na život. To nek zapamte oni, koji o taj stvari drugdje misle i to budu iz prijateljskog do pojedinih osoba, ili budi, da time naprave kakavog »g« šefa.

Iz Opattje pišu nam 11. t. mj. Ovdje jedna čekamo, da već jednom prestane ovo nezdravo stanje na obćinskoj upravi. Talijanci će su izbiri zatezati, jer njim to račun meće. Sada zapovjedaju naime oni, a što bi moglo biti poslije novih izbora, toga jošte neznaju, ali se upravo toga boje.

U našoj župnoj crkvi ukidaju talijanski svedeniti malo po malo i ono malo našeg jezika, koji bijaše u njoj u porabi. Već bijaše o tomu više puta govora u Vašem listu. Sada Vam javljamo, da bijaše pod sadašnjim župnikom ukinita hrvatska molitva na koncu sv. mise. Na ordinarijatu u Trstu zaudu za sve te samovoljne promjene, ali ipak ne čine ništa proti tim neprjateljsem našega jezika. Kad se u Trstu pritužimo, obeća nam se sa riečima: čemo, čemo, ali se ipak ništa nećini. Kod ordinarijata moraju imati i nekoga »špiuna« jer naš plovac odmah dozna za osobe, koje su na ordinarijatu bile i što su tamo tražile. U sjednici upravuoga vjeća, na kojoj su talijanci prihvatili prosvjed proti hrvatskoj gimnaziji u Pazinu, glasovali su naši Orsić i Visintin proti prosvjedu.

Novi parobrod za financijalne oblasti u Dalmaciji — sa talijanskim imenom. Koliko nam je poznato nenosi i čitavog Dalmacije nijedan službeni parobrod hrvatskoga imena. Toj nepravdi pridružila se ovih dana jedna nova. Ovdje naime sagradjen je novi parobrod za financijalne oblasti u Dalmaciji a ime naš dodoše »Zara«. Mi neznamo po čijem nalogu krste se ti službeni parobrodi za hrvatsku zemlju talijanskim imeni, nu čudno uam je, što se to događa pod sadašnjim ravnateljem, koji je rođen a Kraunskoj, koji govori slovenski, i koji nam nije — koliko znamo — protivan.

Svakako bi dobro, da gg. dalmatinski zastupnici bilo doma bilo u Beču i radi toga pokazu zube onim, na koje to spada.

Hovik kod Lošinja dne 2. febrara — Pred godinu dana tužili smo se nad talijanskim »brutturom«, da, kad nas pomilujete, bol nan se umanj, a sad dolazimo, da dielimo s Vama veselje, da jače odjekne.

Odatle nije ovo naše mjesto doživilo radostnijih mesopustnih dneva, do onih, što su bili dne 9. i 18. pr. m. Jer se je dne 9. oćeno i pirovao g. Dinko Budinić, a dne 18. Anton Budinić; prvi srie a drugi netak. Dva sokola častnog roda Antizija. A i jest kod nas čistan rod Antizija u svemu, al poglavito u ljubavi vjere i domovine.

Pred dvestesetak godina odputovao je u Ameriku Matej Budinić brat prvog a otac drugog mladoženje, ne trbuhom za kruhom, nego da medj širim svijetom svojim bistrim umom i radinom rukom proskribe sebi i svojoj obitelji sretniju budućnost. I Bog je radiši pomogao. Jer već nakon rada od nekoliko godina mogao je u Toocopiili (Chile) otvoriti priličnu trgovinu. Kako je trgovina dan na dan rasla, prizivao je u Toocopiili redom braću, sina i netjake, a najzad i svu obitelj, tako te je sada u Toocopiili trgovnika kuća braće Budinićeva jedna od prvih. Ali nisu braća zaboravila u dalekoj tuđini na svoj dom, niti su mladići zavo-

ljeli tudjinke. Ne, oni su kako kaže naša pjesma:

„Hrvatice ljubili
Ljubili slobodu
Krvou svoju dali su
Hrvatskomu rodu.“

Zato prvi poslije 16 godina, a drugi poslije 12, vraća se u svoj rodni kraj i uzimaju si žene kećeri našeg roda, krvi i dučenja. Evala! I osvanu 9ti dan pr. m. ženi se nash obljubljeni Dinko sa Katom Čelić. To nije bilo samo njihovo veselje, veseli se čitavo selo i malo ivelo, mužari puejaju od rana jutra do kasne večeri, zastavo se vijuu, narod se kupi, svatovi se spremaju i šteta, da nije vrijeme dopustilo, da nas pohodi više domorođana iz Velog sela, da se liepo veselje poveća. Prošao je jedan u bratskom veselju i iskrenoj ljubavi i predugo bit išlo, da hoćemo sve kazivati, kako se zabavljalo a što pjevalo i govorilo. — Nismo se pravo ni razišli, eto drugog veselja, pira našeg Antona. Osvanuo krasan dan, vedro ko ribe oko, nitko veseliji od svatova, a bješe lapa kita tih svatova. Među ostalima naš dilači načelnik Veloselski g. Ivan Lev, pak prvi obć. savjetnik Ivan Lazarić, koji bijase kumoin našoj nevjestici Nili Raguzin, netjakinji monsignora Petrine, kapelana Njegove Viošiti nadvojvodo Karlin Stjepana. A monsignor nije mogao biti s nama, jer je baš toga dneva morao prauzeti s nadvojvodom putovanje po Dalmaciji.

(Konać sličiti.)

Priposlano.)

Veleć. g. uredniću!

Izolite uvrstiti ovo malo redaka u Vaš velenicajeni list pod moju odgovornost a na obranu mojega poštenja.

U Dubrovniku izlazeći list »Dubrovnik« donio je u 6. svojem broju od dne 5. t. mj. dopis iz New Yorka, u kojem su živo i istinito opisane neprilike, koje su imali nekoi dalmatinski izseljenici radi poštenoga postupanja s njima od strane poznatoga Carla Pirrelli-a u Trstu. Stvar je opisana baš onako, kako ju predložite Vi u zadnjem broju »Naše Sloge« o istom predmetu.

Nu na žalost isti dopisnik dotaknuo se na koncu dopisa i moje osobe načinom, koji neodgovara nimalo istini. On kaže naime, da se je pred godinu dana dogodio samom jednaku slučaj kaošto sadu sa Pirrelli-em. Nu to nije istina, o čemu će se osvjedočit i g. dopisnik i »Dubrovnik« kad im po duši istinito stvar razložim.

Istina je, da bijahu prošle godine putujući 8 dana u Havru zaustavljeni, nu nipošto mojom krivnjom, već je to prouzročio jedan agent, čije ime mogu privatno svakomu kazati. Pa akoprem nisam ni najmanje kriv bio, ja sam ipak platio putniškom sve troškove za osam dana u iznosu od 700 franka.

Kao potvrdu tomu navuđjam i to, da ovdajšnje redarstvo na prijavu e. kr. konzula u Havru nije našlo potrebitim niti da me presluša u toj stvari.

Ako su oni putnici doista i bili 8 dana u Havru, ja sam za sve na vrijeme novce udpremio, a krivnja bijase na agentu, koji nije putnike u pravu doba željeznicom dalje odpremio. Za taj nehaj li nemar toga agenta platio sam ja 700 franka svoja voljno putnikom za njihove troškove, što sam uvijek pripravan svakomu pisмено dokazati.

U tom pitanju ovo je gola istina i ništa drugo.

U Trstu 14. februara 1899.

Alofzj Mozečić v. r.

Ured za putovanja u tu- i inozemstvo.

*) Za članke pod gornjim naslovom ne odgovara uredništvo.

Listnica uredništva.

Gosp. F. S. u P. Zamjerke nam, što nismo bar spomenuli ljetošnju kerizmanu pesni- nice ove biskupije, ali ako vam kažemo, da je orđje jeste ni vidjeti nismo, zaista četo svoj ostri sud a namaj pronađiti. Znanje gospodine, da stoji ovdajšnje židovska uredništva u boljem odnosu na mladom gospodinu reformatoru (koja u biskup- skoj pisarni vedre i oblaće) nego li jedan slav- nenski list grada Trsta. Ako vam rećemo, da su nam uzkratili i zamjenju diocesanog glasila, tada e vam biti jasno a kim imademo posla. Vas ukor dakle nebijase ovaj put umjestan.

Listnica uprave.

Nadužje uplatiti su za »Našu Sloge« p. n. gg. C. dr. V. Sisk f. 10, V. I. Karlova f. 250, G. F. Rieka f. 1, S. A. Lošinj f. 14-40, K. I. Podgorje f. 2, K. Z. Hrušica f. 3, L. M. Kantar f. 6, S. J. Zannet f. 1, S. M. Tomić f. 250, P. I. Grižane f. 2, M. dr. S. Tyrnu (Ug.) f. 6, S. F. Sisk f. 1, T. K. Ivić-gard f. 2, Sel. J. Zagreb f. 3, P. M. Rieka f. 2, D. A. Brčić f. 2, S. V. Pala f. 2, S. I. Kanfuar f. 2, B. A. Lindar f. 2,

Gradj. strelj. društvo Zagreb f. 250, R.-I. Rieka f. 2, G. I. Suđak f. 1, E. Lamala Egiptat f. 656, Čitaulica Sv. Ivan Zelina f. 250, P. N. Borsić f. 8, M. C. Vrana-Cres f. 2, S. I. Cres f. 4.

(Sličiti.)

Izkaz

prinosu za ravnotejstvo »Družbo sv. Cirila i Metoda za Istru« tokom mjeseca prosinca god. 1898.

(Nastavak i konac.)

Gosp. Julij Miran, učitelj u Sv. Mateju svoj mj. prinos za decembar	f. 1.—
Gosp. Hrvoj Istrančić svoj mj. prinos za decembar	1.—
Gosp. dr. Konrad Janežić, odvjetnik u Voloskom svoj mj. prinos za decembar	1.—
Gosp. prof. Spincić, narodni zastupnik predaje primljenih iz Vel. Grdjevca, samo od rano gg.; danovnih	8.—
Gosp. Ivan Fiamin, pomora. kapetan i kućevlastnik u Opatici u ime oprosta čestitanja prigodom mjene godine	1.—
Gosp. August Rajčić, učitelj u Opatici u ime oprosta od čestitanja prigodom mjene godine	1.—
Gosp. Bartol Šverljuga u Iki u ime oprosta od čestitanja prigodom mjene godine	1.—
Gosp. dr. Josip Sebesta, obć. liečnik u Kastvu svoje mj. prinose za oktob., novemb., decemb.	3.—
Mlg. Vinko Zamlić — Volosko svoje mj. prinose za julij i decembar	6.—
Gosp. Josip Gračić, zapnik u Bernu na ime tamošnjeg blagajnika podružnice	40.—

Dr. Fabjančić, blagajnik.

G. LIKAR

u Gorici, Sjemeniška ulica 10
trgovac sa pisarničkimi i školskimi predmeti te svakovrstne papirnatu robe uz najniže konkurenčne cijene, preporuča se svojim slavenskim zemljakom najuljudnije za mnogobrojne naručbe.

PRODAJA

dalmatinskog vina
na malo i veliko.

(vlastitog proizvoda iz Jesenica kod Omisla)
Filipa Ivaniševića
U Trstu, Via Carintia br. 22.
Phönix-Pomade

Na izložbi za njezovanje zdravlja i bolesnika u Stuttgartu 1890 nagrađena odlikom, jest po mnenju liečnika i priznata sa hiljadami zahvalnica.

Jedino postojeće u istinu pravo i neškodljivo sredstvo, da gospodijam i gospodi iznaste podpuna i bujna kosa i da zaprieči odmah opadapanje kose i tvorenje prhuta; ona pospješuje i kod posve nulađe gopode rast jakih brkova. Jamči se za uspjeh kano i za nešetnost. Lončić 80 nvč., poštom ili pouzjetjem 90 nvč.

K. Hoppe,
Boč I. Wipplinger-gasse 1a.

Sve vrsti
tambura

doviva se kod tvrdke
J. Štjepušin
SISAK

Čienike šaljem na zahtjev svakomu franko.

G. Piccoli,
dvorski dobavljač
Nj. Svetosti pape
Lava XIII.
Ljekarničar »pri angela«
u Ljubljani, Dunajska cesta.

Željeznato vino.

Kemične analize odličnih strukovnjaka, koji su u
željeznom vinu

Ljekarničara Piccoli-a u Ljubljani uvijek potvrdili navedeno množstvo željeza, jesu najbolji dokazom, te pružaju najveće jamstvo za njegovo djelovanje.

Ovo vino je dobro za slabokrvna, nervozna, te za osobe usljed holesti oslabljene, za bledu, mršavu i bolji-havu djecu.

Cjena staklenki od 1/2 litra 1 for.

Naručbe se različe kretom pošte; poštarinu plaćaju naručitelji.

THE GRESHAM

Englesko osjeguravajuće društvo na životu Londonu

Aktiva društva do 31. decembra 1897	Kruna 159,997,579.—
Godišnja uplata premija i interesa do 31. dec. 1897	„ 28,823,375.—
Izplaćeno na osjeguranja i interesa od postanka družt. (1848),	„ 343,860,067.—
U godini 1897. izdano 7468 polica za glavnicu od	„ 67,331,351.91

Prospekti, eijenici i u obće sve druge informacije šalju se badavn, ko god pismeno zapita od dolje imenovanog zastupstva, koje dopisuje u svijem jezicima.

Glavno zastupstvo u Trstu
Via del Teatro, N. 1, Tergesteo, Scala IV.
(Traže se svuda dobri agenti i zastupnici.)

Zahvalnice!!

Štovani gospodine!
Zahvaljujem vam, što ste mi tako izvrstan lijek protiv kašlja i probolli poslali. Potrošio sam jednu bocu trpućevoga soka, pa mi je kašalj i probol skoro prestala. Pošljite mi odmah još 3 boce Vašega izvrstnoga trpućevoga soka u uz 10 i 2 omota čaja protiv kašlja. Sa veleštovanjen
U Dirači, 19. listopada 1897.
Vaš zahvalni
JAKOB SUPPAN.

Trpućev sok. (Spitzwegerich-Saft), koji tako izvrstno djeluje protiv kašlja, probolli, priučnosti, težkom disanju pa i za stare bolesni, dobiva se uvijek sežež u Ljekarni k Zrinjskomu, H. Brodjojin, Zagrebi, Zrinjski trg broj 20.

Neka svatko pazi na zaštitni znak, jer samo onaj trpućev sok je iz moje Ljekarne, koji ima na boci sliku *Nikole Šubića Zrinjskoga*, bana hrvatskoga.

Cijena boci trpućevog soka sa točnim napukom 75 novčića.

Uz trpućev sok dobro je i gorski čaj protiv kašlja rabiti.

Cijena jednog omota gorskog čaja protiv kašlja za točnim napukom 35 ac.

Jedno i drugo šalje se svaki dan uz postarsko pouzće. Tko novac unapried šalje, neka za tovarni list i kišticu 20 nvč. priraćuna.

Ljekarna k Zrinjskomu
H BRODJOVIN
Zagreb, Zrinjski trg br. 20.

Čienjeni gospodine Ljekarnice!
Trije kratkoga vremena narućio sam od Vas jednu bocu pojaćanih švedskih kapljica; ove su meni i mojim znancem tako dobro djelovale, da sam se moram na tom dobrom ljeku nastopiti zahvaliti. Izolite mi za moje znance još tri boce po 80 ac postarskim pouzćem poslati.
Mladuč, dne 26. svibnja 1898.
Sa štovanjem
VID ZANIĆ.

Prave pojaćene švedske kapljice djeluju izvrstno protiv svim želudaćnim bolim, popravljuju probavu, čiste krv, jaćaju želudac. Od ovih se kapljica izgube sve holesti želudca i eijeva, a dolije se dobar apetit.

Treba paziti na zaštitni znak, jer samo one pojaćene švedske kapljice su iz moje Ljekarne, koje inadu na boci sliku *Nikole Šubića Zrinjskoga*, bana hrvatskoga.

Cijena jedne boce pojaćanih švedskih kapljica za toćaina napukom 80 novčića.

Šalje se svaki dan uz postarsko pouzće.

Tko novac unapried šalje, neka za tovarni list i kišticu 20 novčića priraćuna.

Ljekarna k Zrinjskomu
H BRODJOVIN
Zagreb, Zrinjski trg br. 20.
Narućbe, koje iznaćaju 5 for. i višo šalje se franko.

Vrlo poštovani gospodine!
Moja žena težala je tri mjesaca od trganja i kostoboli. Čim je počela upotriebjavati Vašu mazilo protiv kostoboli, ostala je već za tri dana, pa danas hvala Bogu koja. Zahvaljujući se Vama na tom izvrstnom mazilu, ostajem
U Strancu kod Stubice 12. travnja 1898.
sluga pokoren
BARTOL LISIČKI.

Mazilo protiv kostoboli (Fluid) je veoma dobar liek protiv trganju i kalamju u kostima, reumatizmu, bolima u krizical, protiv prehladama, kod propuha i. t. d. Mazilo jaća izmućena žile, te kriepi stavec, koji pata na slabosti nogu.

S-aka boca mora biti providjeka sa zaštitnim znakom t. s. slika *Nikole Šubića Zrinjskoga*, bana hrvatskoga, jer samo ono je mazilo iz moje Ljekarne, koje taj zaštitni znak na boci nosi.

Cijena jedne boce mazila protiv kostoboli sa toćinim napukom 75 novčića.

Svaki dan se uz postarsko pouzće razaišlje.

Tko novac unapried šalje, neka za tovarni list i kišticu 20 novčića priraćuna.

Ljekarna k Zrinjskomu
H BRODJOVIN
Zagreb, Zrinjski trg br. 22.